केचित्। तत्त् मतभेदन त्रिधा चतुर्धेति विमक्तमुचते।) यट्कारकान्तर्गतकारकविश्रेषः। वीषदेवेनास्य ७ इति संचा इता। चन्न दितीया
विभक्तिभवति। तस्मिन् उक्ते प्रधमा। तस्य चन्नुः
ग्रम्। "परसमवेतधालचेनन्यकच्यानित्वं कर्मन्
तम्"। इति सारमञ्जरी॥ "यित्व्यवे तत्"। इति
प्रसिद्धम्। करोतिर्निज्ञिनित्रयाचकत्वात् कर्तुः
व्यापार्रेय्वत् सायते तदित्यर्थः। चतरव "क्रियाव्याप्यं कर्म्म"। इति कमदीश्रदः। तचतुन्विधम्
निर्व्ययम् १ यथा घटं करोति प्रसंप्रस्ते।
विकार्यम् १ तच दिविधम्। प्रकृतेरक्षेदकं
प्रकृतेर्गुवान्तराधायकच्च। खाद्यं यथा कार्षं मस्म
करोति। चन्त्यं यथा सुवर्यं कुग्रदनं करोति।

यथा चोक्तं भर्नृहरिया।
"यदस्वव्यायते पूर्वं जन्मना यत् प्रकाशते।
तिव्वत्यं विकाय्यं कम्म देश व्यवस्थितम्।
प्रकृत्यक्तेदसम्भूतं विकाय्यं काष्ठभस्मवत्।
व्यव्यद्गुणान्तरोत्पच्या सुवर्गादिविकारवत्"।
प्राप्यम् ३ यथा यामं गण्डति चन्तं प्रश्नतीत्यादि।
व्यनीसितस्व ८ यथा यामं त्यजति इत्वादि।
इति कारके २ मृग्धनोधसूत्रस्य टीकायां दुर्गादासः॥ ॥

सतपदायां नार्गतहतीयपदायः। तन् पञ्चविधम्।
यथा,—भाषापरिक्दे ६, ७।
"उत्तेषमं ततोऽवत्तेषमामानुष्मनं तथा।
प्रसारमञ्ज गमनं नम्मां क्योति पष् च।
भाममं रेचनं स्यन्दनोर्द्धन्तननमेव च।
तिर्द्धगमनभायाच गमनादेव नम्पते"।

कुसुमाञ्जलमते यागहिंसादि॥ तत्तु चिरि-धम्। सात्त्विकम् १ राजसम् २ तामसम् ३। सात्त्विकं यथा,

"नियतं सञ्गरहितमराग्रदेषतः क्रतम्। चफनप्रेषुना ककी यत्तत् सास्विकसुचिते"॥ राजसं यचा,—

"यन्कामेश्वना कम्म साइंद्वनरेश वा प्रनः। क्रियते वक्षनायासं तद्राजसमुदाइतम्"॥ तामसं यथा,—

"बनुबन्धं क्यं हिंसामनपेका च पौरमम्। मोहादारभ्यते कम्मै यत्ततामसमुखते" ॥ इति जीभगवद्गीता।१८।२६-२५॥ जधात् दशमजधम्। इति ज्योतिबम्॥ जिया। इत्यमरः॥ तच पद्मविधम्। निवनिमक्तकाम्य-प्रायस्त्रतिबद्धभेदात्। तच खाद्यानि चलारि धम्मेगाखि। कन्यं षधम्मेगम्। तच जन्मभेदात् बतुर्व्विधम् सिवतं प्रारम्थं कियमाखं भावि च। इति वेदान्तमतम्॥ ॥॥

त्राष्ट्रायादीनां खामाविककमी। यि यथा !
"शमो दमल्तपः श्रीचं लान्तिरात्रवमेव च ।
आनं विज्ञानमाल्तिकां मुद्धाकमं खुभावत्रम् ॥
श्रीकां तेत्री धृतिदील्यं युद्धे चाष्ट्रपणायनम् ।
दानमीत्रद्रभावच लल्लकमं खभावत्रम् ॥
कृषिमोरक्षवादिन्यं वैश्वक्रमं खभावत्रम् ।

परिचर्यात्मकं कर्म गूरस्यापि सभावनम्"। । ॥
सकर्माभिरतस्य फलं यथा ।
"से से कर्मण्यभिरतः संसिद्धं सभते नरः ।
सकर्मिन्रतः सिद्धं यथा विन्दति तच्छृण् ॥
यतः प्रवित्तिभूतानां येन सर्व्यमदं ततम् ।
सकर्मणा तमभ्यभ्यं सिद्धं विन्दति मानवः ॥
श्रेयान् स्वधम्मा विगुणः परधम्मात् सनुष्ठितात्।
सभावनियतं कर्मा कुर्वेद्वाप्रोति किन्विषम् ॥
सङ्जं कर्मा कौन्तेय सदोषमि न खजेत् ।
सर्वारमा हि दोषेण धूमेनाधिरवादताः ॥
स्वस्ताबुद्धिः सर्वेच जितातमा विगतस्पृष्टः ।
नेष्यम्भासिद्धं परमां सद्यासेनाधिगच्छति"॥
इयि श्रीभगवद्गीतायाम् । १८ । १२-१८ ॥

कमीकरः, चि, (कर्म करोति मूस्येग। डु हाल् करगे + "कर्माण स्ती"। ३। २। २२। इति टः!) मून्यं स्होता कर्म-कारकः। मजुर ठिकाचाकर इत्यादि भाषा। तत्पर्यायः। स्तकः २ स्तिसुक् ३ वैतिनकः ॥ वेतनोपजीवी। तत्पर्यायः॥ भरस्यसुक् २। इत्य-मरः।३।१।१९॥ कर्माय्यसुक् ३। इति तट्टीका॥ कर्माकर्णुमात्रस्॥ (यथा, मिताद्यरायां नारदः। "शिधान्तेवासिस्तकाखतुर्यस्वधिकर्माक्षत्। स्ते कर्मकरा चेयाः"।)

कर्मकरः, पं, (क्षन् हिंसायां + मन्। कर्म्म हिंसां करोतीत। क्ष + हेलादों टः। यदा, जीवक्षत-कर्ममधिक्षय करोति सखदुःखयोक्षवस्यां निष्पा दयति नरकस्वगीदिखबस्यां करोति वा। धर्ममा-धर्मात्मकं कर्मा समीच्य सर्वान् शान्तीवर्धः। कर्म्मकानुसारेग पापात्मनां दख्यदानरूपहिं-सायामधिकारित्वात् श्रस्य तथात्मम्।) यमः। इति मेदिनी॥

कर्मकरी, स्ती, (कर्म + इा + टः। टिन्तात् + छीष्।)
मूर्व्या जता। विम्बिका जता। इति मेदिनी॥
दासी। इति शब्दरत्नावनी॥
(यथा भागवते ३। २३। २०।

"वयं कर्मकरीस्तृभ्यं शाधि नः करवाम किम्" ))
कर्मकारः, यं, (कर्म वेतनं ग्रहीत्वा लोहादिभिः
खन्नकरिकादिकं करोति निम्मितीति। कर्म +
छ + उपपदे "कर्माख्यग्"। ३। २। १। इति
ख्या।) वर्षसङ्गरिविश्रेषः। लोहकारः। कामार इति
भाषा। स तु स्तृत्रायां विश्वकर्माखो जातः। इति
बद्धविवक्तपुराखम् ॥ द्यः। इति श्रव्यक्तिका ॥
कर्मकारः वि (कर्म करोति स्विस्तृत्रे। कर्मकारः।

कर्म्मकारः, त्रि, (कस्में करोति स्टितिस्टिते। कस्में + हा + चर्म्।) वेतनं विना भारवज्ञनादिकर्म्मकारकः। वैगार इति भाषा॥ तत्यर्थायः। कर्म्मक्रियः २। इत्यसरः। ३।१।१८॥

कर्म्मकीलकः, पुं, (कर्म्मणा कीलक इव वस्त्रचालन-रञ्जनादिना स्टब्स्थानां मानरचाकपाटकीलक-स्टब्स्थाः।) रजकः। इति जिकाग्रहशेषः॥

कर्मत्रः, एं, (कर्मगो जातः। विषयभोगवासनाव-धात्क्रमधः मिनवायमाना दित्तिभिजीत इत्यर्थः। अन + ड।) क्रियुगः। इति श्रव्दश्लावकी ॥

वटहताः । इति जटाधरः ॥ कियानचे ति ।
(यथा, मनुः । १२ । १०१ ।
"तथा दहति वेदकाः कन्मेणं दोवमात्मनः" ॥
कारमभेदेन रोगभेदो यथा ।
"वड्रभिरूपचारेन्तु येन यान्ति समन्ततः ।
ते कर्म्मणाः समुद्दिष्टा व्याधयो दार्ययाः पुनः" ॥
इति हारीते चिकित्सितस्थाने २ षध्यायः ॥)
कम्मणमुग्धः, पं, (कर्ममा जायते यो गुमः कियाहितोः
जातो गुमः इत्यद्यः ।) क्रियानच्यगुमः । तद्यथा ।
"संयोगच विभागच वेगचेते तु कर्मणाः" ॥
इति भाषापरिक्षेदे ॥ ८० ॥
कम्मठः, चि, (कर्मीण घटते इति । "कर्मीण घटोउठ्य्"। ५ । २ । २ ५ । इति चठण्। कर्म्मुक्यका ।
यथा । मट्टिः । १ । १९ ।

"ज्ञाताश्रयसास्य ततो खतानीत् स कमीठः कमीचतानुबन्धम्"। प्रयत्नेन प्रारत्नं कमी समापयति यः। तत्प्रकायः। कमीय्यः, त्रि, (कमीयि साधः तत्र साध्रिति यत्। यदा कमीया सम्पादि।) कमीयोग्यः। क्रियार्षः। केलुया इति भाषा। कमीयोग्यः। क्रियार्षः। प्रत्ययः। इति संज्ञितसार्याक्रयम्। (यथा, ऋग्वेदे १। ६१। २०। "सोमोवीरं कमीयो ददाति"।)

कर्माक्षामुक्, चि, (कर्माक्षां वेतनं सुक्के। सुन् + किए।) भरकामुक्। वेतनोपजीवी। इत्वमस्टीकायां कामी॥

दम्में खाः, स्त्रोः, (कम्में बाः सम्बद्धते तत्र साधुरिति यत्। टाप्च।) वेतनम्। मूख्यम्। इत्यमरः। २। १०। ३८॥

कर्मान्दी, [न्] एं, (कर्मान्देन भिचुद्भवतारकेख खनामखातऋषिविश्वेष श्रोतं भिचुद्भवभधीते यः। कर्मान्द + इनिः।) भिच्छः। सङ्ग्रासी । इत-मरः। २। ७। ४२॥

कक्षेप्रकं, की, (कर्म्याः जीवक्षतत्रभात्रभस्य श्रास्व-विद्यतस्य निविद्यस्य वा सुखदुःखादिरूपं ध चं परिवास द्रत्यर्थः।) कर्म्मविपाकः। (यथा, विकापुरायो १।१९।०१।

"समस्तकर्मभोक्ता च कर्मीपकरवानि च। त्वमेव विद्यो! सर्वाब सर्वकर्मपकच यत्"। तथा च मतुः। ११। २३१।

"य्वं सञ्चित्व सनसा प्रेत्व कर्म्मफ्कोर्यम्" ॥) कर्म्मरङ्गफ्कम् । इति मेदिनी ॥ कामराङ्गा इति भाषा॥

कम्मभः, स्त्री, (कम्भणः द्विकार्यस्य कम्मणि वा उचिता उपयोगिनी वा या भः।) श्रद्धभ्रमः। तत्पर्यायः। कम्मान्तः २। इति हेमचन्द्रः॥ (आर्था-वर्षदेशः। यथा, विष्णुप्रायम्।

"तत्रापि भारतं श्रेष्ठं जम्बुदीपे महासुने ! । यतो हि कमीभूरेषा खतोऽन्या भोगसूमयः"॥) कमीभूमिः, स्त्री, (कमीकः पुर्ण्णातमसम्पाद्ययद्यादि-रूपिकयायाः भूमिः।) खार्यावर्त्तदेशः। इति